

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.
De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 7 OCTOBER.

CONCORDIA.

De katholieke kiezers der stad zijn verzocht tegenwoordig te zijn aan de vergadering die zal plaats hebben in het lokaal der Concordia, op zondag 10 oktober, om 5 uren 's namiddags.

Les électeurs catholiques de la ville sont priés d'assister à la réunion qui aura lieu dimanche 10 octobre, à 5 heures de relevée, au local de la Concordia.

De vervolging.

Over de godsdienstvervolging welke in het zoogenaamde vrije. Zwitserland van dag tot dag heviger wordt, lezen wij het volgende in eene briefwisseling aan de Patrie van Parijs:

Uwe lezers zijn bekend met de ongehoorde feiten welke te Geneve hebben plaats gehad, waar fanatieke geestdrijvers de godsdienstvervolgingen der middeleeuwen vernieuwen.

De verjaring der Zusters van Liefde, het verbod aan de priesters hunne geestelijke kleeding te dragen, de schending van het recht van vereeniging en zelfs van den eigendom der katholieken, zijn zoovele onuitwisbare vlekken voor ons land, vroeger de schuilplaats der vrijheid.

Hetgeen te Bern gebeurt, is niet minder onrechtvaardig. De wet op de politie der godsdiensten, reeds door de bevolking met haren echten naam van *muilbandwet* bestempeld, en door den Grooten Raad van Bern, met 118 stemmen tegen 26 aangekomen, is niets anders dan eene wetgeving van den hevigsten willekeur.

Zal ik spreken van het *kruipdieren-fonds*, waarover het kanton Bern beschikt, ongetwijfeld om zich op de hoogte van het groote Duitschland te houden? De kurieuse bijzonderheden door een dagblad van den Jura, de *Pays*, over dit geheime fonds meêgedeeeld, zijn zeer geschikt om de zedelijkheid van ons gouvernement, in den vreemde klaar te doen uitschijnen.

Onder andere voorbeelden vindt men de volgende rekeningen: Aan M. Grosjean, prefekt van Delcmont: 18 frank voor het bijwonen der mis van den officieelen pastoor; 36 frank voor het zingen der vespers. Aan M. Michel, drukker, te Porrentruy fr. 50-75 voor de bureelbehoefden van den officieelen pastoor. Dat alles zijn echter slechts beuzelingen, vergeleken bij de 12,000 fr. welke men in een jaar heeft betaald aan zekeren Wallon, redakteur der *Démocratie Catholique*, orgaan van het officieel-katholicisme, nu eens als traktement, dan voor letterkundige werken, en eindelijk voor het *aanwerven van liberale pastoors*.

Ziedaar een geheel nieuw slach van aanwerving, waarin het kanton Bern vooral uilmunt. Aldus zijn groote sommen ter hand gesteld aan min of meer slecht befaamde vreemde geestelijken, om hen tot de zoogezegde katholieke hervorming over te halen.

De eerste oud-katholieke pastoor werd ingehuldigd op 9 november 1873, en reeds voor dit tijdstip was er door het gouvernement 12,800 fr. voor deaanwerving besteed. Niet alleen doet men voorschotten, maar men betaalt nog uit de staatskas de reizen van schismatieke geestelijken, welke in andere kantons gevestigd zijn. Het schoonste van al is nog de som van 2,358 fr. aan twee pastoors ter hand gesteld, voor den aankoop van meubelen. Ziedaar tot welk punt men de belastingschuldigen te Bern voor den gek houdt.

Terwijl de protestantsche kantons aldus te werk gaan jegens hunne katholieke ingezetenen, geven de katholieke kantons Freiburg, Valais, Appenzell, Schwyz, welke door de progressisten broeinesten van Jesuïeten genoemd worden, immer het voorbeeld der breedste verdraagzaamheid en van ware vrijheidsliefde door het oprichten van protestantsche tempels, waar zij voor de behoeften der bevolking noodig zijn.

Bij koninklijk besluit van den 4 oktober wordt de heer de Borman, vrederechter van het kanton Achel, benoemd tot krijgsauditeur der provincie West-Vlaanderen in vervanging van den heer Van Egeren.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 270 koeien, 19 kalveren, 142 schapen, 155 vette varkens en 1475 magere varkens.

Bericht. — M. BLATON-AUBERT, Brussel, verzoekt de aannemers en eigenaars die muren tegen de vochtigheid te bewaren hebben, hunne bestellingen dadelijk te willen doen. Hij kan gene waarborg geven voor werken uitgevoerd na oktober.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour le mois d'Octobre est en vente chez M. COLLÉE, libraire, Grand'Place, 51, à Tongres. — Prix avec carte: 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Sicheu:

Den 2 dezer rond 9 uur 's morgens heeft men in een sparrebosch, gelegen onder Schaffen, het lijk gevonden van eenen officier van het garnizoen van Diest, baron G. de F., onderluitenant bij het 9e linieregiment. Hij heeft zich met drie revolvergeschoten van het leven gebracht. Men schrijft die wanhopige daad toe aan liefdeverdriet. Hij was maar 25 jaar oud en eene schoone toekomst wachtte hem. Hij werd door zijne kameraden zeer geacht en gaarne gezien.

— HET BIER. — Het congres der geneesheeren dat nu te Brussel zijne zittingen houdt, heeft op voorstel van den heer doctor Janssens, het volgende vastgesteld aangaande het bier vrouwen:

1° De naam van het bier komt maar toe aan gistdranken uit graan en hoppe gebrouwd;

2° Er mag geen mengsel in het bier gebracht worden om graan of hoppe ten geveele of ten deele te vervangen;

3° De vervalschingen van dien aard zijn gewoonlijk nadeelig aan de gezondheid, en, in alle geval, strafbaar voor de wet.

Nogtans is het niet verboden een mengsel in het bier te brengen, dat bestemd is aan het bier een suikersmaak, meer klaarheid, langer bewaardheid of beter kleur te geven, voor zoo veel dit mengsel geen schadelijken invloed op de gezondheid heeft.

— ONGELUK OP DEN SPOORWEG. — Tusschen den Ouden God en Contich is gisteren avond een afgrijselijk ongeluk gebeurd.

Toen de trein, die uit Antwerpen om 10 ure 15 m. naar Brussel vertrekt, voorbij de twee hooger genoemde staties gereden was, hoorde een persoon die zich buiten de afsluitingshaag der ijzeren baan bevond, een smartelijk zuchten; denkende dat misschien iemand verongelukt was ging hij den statie-overste van den Ouden God verwijtgen, die terstond met eenige andere personen een onderzoek op de spoorlijn ging doen.

Men had zich niet bedrogen: ongeveer een 50tal meters voorbij het statiegebouw vond men een man liggen, die door een trein overreden was geworden en wel zoo ijslijk, dat hem de beide beenen tot boven de knie vermorzeld en hem de linkerhand totaal afgesneden waren. Ook had de man vrij zware verwondingen aan de andere lichaamsdeelen.

Niettegenstaande deze afgrijselijke verwondingen had de verongelukte toch het bewustzijn niet verloren. Men bracht hem over naar het statiegebouw, waar men hem zooveel hulp gaf als in zulke gevallen kan verstrekt worden.

De verongelukte, die goed gekleed was, werd naar Antwerpen vervoerd. In de statie alhier, zoo min als in den Ouden God, wilde hij zeggen wie en wat hij was; wat men hem ook praemde, want gedurig bleef hij de bezinning en zelfs kracht behouden, hij weigerde op die vragen te antwoorden.

Aan een enkel persoon verklaarde hij nogtans ten slotte, dat hij Baele of Baelde — wij zijn er niet zeker van — heette, koophandelsreiziger was en dat zijne vrouw te Antwerpen woonde, in de Dijkstraat.

Zijn deze verklaringen echt? wij weten het niet en wij deelen ze enkel mede zonder eenige verzekering.

Men heeft den man op eene berie naar Sint-Elisabeth-gasthuis gedragen, waar hij kort daarna overleden is.

Hoe dit ongeluk gebeurd is, zal nog moeten blijken uit een onderzoek.

— Ziehier eene geschiedenis, waarvan de held thans zijn veld bebouwt in een klein dorp, gelegen in de nabijheid van Brussel. Maandag had een boer, die wat te diep in het glas had gekeken, een hevige kraakel gehad met zijne vrouw. Hij had de echtelijke woning verlaten en was nogmaals in den drank zijn verdriet gaan vermooren. Een droeve troost, welke bijna eene nog treuriger ontkenning na zich heeft gesleept. Onder den invloed van den drank, liep onze man, ten prooi aan eene woedende razernij, des avonds naar zijn veld en, voorzien van eene koord, begon hij met zich aan eenen boom op te hangen.

Gelukkig werd hij door zijne vrouw, die hem overal ging opzoeken, bemerkt op het oogenblik

dat hij reeds in het luchtruim aan het balanceren was. Zoodanig verschrikt, dat zij bijna het bewustzijn verloor, dacht zij er niet eens aan de koord te snijden. Weenende en snikkende ging zij aan een gebuur vertellen dat haar man zich had opgehangen.

Deze laatste snelde aanstonds naar den boom, welke hem door de vrouw was aangewezen, en kwam nog bijtijds den gehangenen reden. De menschlievendheid was voldaan, doch de zedelijkheid was het niet. Zoo, ten minste, dacht er onze redder over, die een braaf hovenier is. Hij sneed eenige takken van den boom, waaraan het lichaam van den opgehangene zich bevond had, bond ze in eenen bussel bij elkander, en, bij middel van deze roede den verzeen gehangene de meest verzorgde geeseling toepassen, was het werk van een oogenblik. Nooit heeft eene roede zoo krachtdadig haar werk gedaan. Onnoodig te zeggen dat de geredde luide smartkreten slaakte en spoedig nuchter was. De straf lijd niet op dan nadat de patient, op de knieën en met de handen te zamen, de tranen in de oogen, aan zijnen redder had beloofd, dat hij het spel geene tweede maal zou beginnen.

BUITENLAND.

Nederland.

De *Tijd* bevat een Pauselijken breve aan de bisschoppen en Katholieken in ons land, waarbij herinnerd wordt, dat Z. H. vroeger de verkiezing van Joh. Heykamp tot « zoogenaamd aartsbisschop van Utrecht » voor nietig heeft verklaard en hem op straffe van excommunicatie verboden heeft de bisschoppelijke jurisdictie uit te oefenen en andere daartoe te wijden. Daar echter « de ongelukkige aanhangers der scheuringen en der dwalingen van Jansenius, zonder in het minst de goddelijke granschap te vreezen, de eene misdaad bij de andere, namelijk de wijding bij de verkiezing, hebben gevoegd, » en de heer Heykamp van zijne wijding aan den Paus heeft kennis gegeven, « met listige woorden van onderdanigheid voor dezen Apostolischen Stoel voor den dag komende, » — heeft de Paus, om te zorgen, dat « geen inwendig roofzuchtige wolf onder schaapskleeders binnen kome om de kudde des heeren te verstrooien, » de wijding voor nietig verklaard en Johannes Heykamp, evenals Johannes Kinkel, den « zoogenaamden » bisschop van Haarlem, die de wijding heeft verricht, en allen, die er toe medegewerkt of mede in gestemd hebben, geexcommuniceerd. Verder moet Joh. Heykamp weten, dat zoo hij geen nieuwe straffen wil belopen, hij zich volstrekt te onthouden heeft van alle bisschoppelijke verrichtingen, en al wat aan de orde eigen is. Alle Katholieken worden verder vermaand, om « door aanhoudende smeekingen te trachten Gods barmhartigheid in te roepen, opdat zij de harten der weerspanningen mogen breken om ze voor den dag der granschap en der uiterste ellende tot boetvaardigheid te brengen. »

Te Tilburg is vrijdag een echtpaar begraven, dat niet lang geleden de gouden bruiloft had gevierd. Slechts weinige uren verliepen tusschen het overleiden van man en vrouw.

De veestapel in Nederland bestond aan het einde van 1875 uit 253,594 paarden, 5466 ezels en muilezels, 1,452,091 runderen, 901,515 schapen, 146,169 geiten en 560,258 varkens. De marktwaarde daarvan wordt opgegeven te hebben bedragen niet minder dan 357,446,500 gulden.

Frankrijk.

EENE JONGE MOORDENARES.

In het departement Sarthe, ligt eene gemeente met naam Luché. Die plaats heeft dezer dagen een tooneel aanschouwd van de uiterste wreedheid bij een meisje van 13 jaren.

Lérat, pachter in dat dorp, was vader van twee kinderen, het eene oud 20 maanden, het andere 3 1/2 jaren. Maria Ouvrard, een meisje van 13 jaar, was aangesteld met de zorg over die kinderen.

Den 25 augustus stierf het jongste der kinderen door versmaching. Iedereen dacht dat het kind in eenen aanval van griep bezweken was.

Den 19 september overleed het oudste kind in den stal en wel zonder oogenschijnlijke oorzaak. Er ontstonden vermoedens. De overheid gaf bevel tot eene lijkschouwing. Het gevolg hiervan was dat Lérat en de jonge dienstbode voor den onderzoeksrechter te Flèche gedaagd werden.

Maria Ouvrard ontkende alles, maar toen zij naar de gevangenis gebracht werd bekende zij aan den gendarm dat zij de kinderen versmacht had, door met haren zakdoek, neus en mond der kinderen te stoppen.

Wanneer het meisje daarop terug voor den onderzoeksrechter verscheen, herhaalde zij hare bekentenis, bevestigde de waarheid van hetgene zij aan den gendarm gezegd had en werd toen in de gevangenis opgesloten.

Het onderzoek zal waarschijnlijk de oorzaak dier vroegtijdige wreedheid doen kennen. Wat de moeder der twee versmachte kinderen betreft, deze is ontroostbaar; zelfs bestaat er vrees dat zij hare droefheid niet zal overleven.

De wijnoogst in Frankrijk van 1875 zal zeer overvloedig zijn. De wijn is zoo overvloedig dat men het vat 40 fr. betaald en dat het niet zelden voorkomt, een wijngaardier twee tonnen met wijn te zien vullen om de ledige ton, die men hem laat, te betalen. In de omstreken van Beaume, kost de wijn, 8 1/2 c. den liter. Maar zag men nooit zooveel wijn, nooit had men er ook slechter. In de groote wijngaarden zal de opbrengst der heuvelen aanzienlijk zijn, zonder dat de wijn van slechte hoedanigheid zal wezen. Het is bij middel van den wijnproever dat men kan weten of de wijn goed of slecht is. Die meter duidt den graad aan van het suiker, welke de wijn bevat. In de Côte-d'or wees de wijnmeter 15 graden in de beste jaren en slechts acht in de slechste. De Bourgogne-wijn zal dit jaar overvloedig en goed zijn; de gewone wijn zal slecht zijn en zoo overvloedig, dat men hem niet zal kunnen uitdrinken voor den oogst van 1876.

Eene goede wijn is gemaakt in 10 jaren en blijft 20, 30 jaren goed. Een wijn gelijk die van 1875 zal goed zijn in 5 jaren tijds, maar 10 jaren nadien zal hij niet veel meer waard zijn.

Den 15 oktober worden te Parijs de goedkope gaarkeuken, waar men voor 10 centiemen 100 grammen vleesch zonder beenen, of een halven liter vetten boeillon of een gelijke portie gekookte groenten kan krijgen, geopend. Voor den armen man zullen die gaarkeuken, welke 25 in getal en door de geheele stad verspreid zijn, een ware uitkomst wezen. Zij staan onder toezicht van een dames-komitee waarvan mevrouw de Mac-Mahon voorzitter is.

Voor een fransch koffiehuis zit een oudachtig heer zijne tas te drinken. Een jong artist komt met eenen vriend voorbij en zegt dezen: — Ik wed dat ik den koffie van dien heer uitdrink, en hij mij nog zal bedanken. — Zijt ge gek? — Ge zult het zien. En zeer ernstig nadert hij den heer. — Ik ben, zegt hij, toezichter der openbare gezondheid. Indien ik eene halve tas vroeg zou men mij, daar men mij kent, goeden drank geven. Maar gij mijnheer, wien men niet mistrouwt, gij wordt bediend als iedereen. Wilt ge mij toelaten van uwen koffie te proeven? — Maar zekerlijk mijnheer, antwoordde de verbruiker... dat is goed; de politie kan niet te veel waken op de openbare voeding. De artist drinkt intusschen tijd de halve tas uit, en als hij gedaan heeft zegt hij zeer beleefd aan den heer: — Uitmuntend!... die koffie is van eerste hoedanigheid.... Ik ga mijn verslag doen!

Italie.

Rome, 4 oktober.

De paus heeft de belgische bedevaarders ontvangen, en bij die gelegenheid eene aanspraak gedaan, waarbij hij de wereldburgerlijke omwentelingen veroordeelde. Hij heeft zijnen zegen gezonden aan den koning, aan de koninklijke familie en aan de belgische bevolking.

Duitschland.

De keizer van Duitschland is op zijne reis van Berlijn naar Baden-Baden in den nacht van dinsdag op woensdag aan een groot gevaar ontsnapt. Aan de statie te Hanover was alles in gereedschap gebracht, om den keizer te verwelkomen; onder andere was het gebouw schitterend verlicht. Juist op zijnen tijd kwam de trein aan. Zoodra hij de statie was binnengereden, spatte eene zee van vonken van de raderen van den keizerlijken wagen vergezeld van een oorverdoovend gekras. Onmiddellijk vlogen onderscheidene « Schutzmänner » en andere personen op den keizerlijken wagen toe, openden het portier, maar de keizer bleef stil zitten. Het bleek, dat de assen van den keizerlijken wagen, die voor het eerst deze lijn bereed, te breed waren, of de hardsteenen splint van het perron te ver vooruitstak, althans het uiteinde van die assen was langs dien splint geschuurd en van daar de regen van vonken. Het kostte vrij wat moeite den wagen op eene andere lijn te brengen. De keizer was intusschen stil blijven zitten, en verder ging de tocht, zonder dat men aan de statie te Hanover den hoogen gast had mogen ontvangen.

Een hooggeacht geestelijke uit Holland maakte verleden zondag avond te Keulen zich het opont-houd tusschen de gaande en komende treinen ten nutte, om den Dom van buiten te bezichtigen. Plotseling drongen twee gemeene kerels op hem aan en begonnen hem onder beledigende uitdrukkingen opzichthens zijn geestelijke karakter, te slaan. Ten zeerste in het nauw gebracht, week de geestelijke in de richting van een huis, waarheen de beide kerels, steeds slagen uitdeleende, hem volgden. Eindelijk gelukte het den vreemdeling de deur te bereiken; het was een koffiehuis en bij de daar aanwezige gasten bevonden zich ook officieren. Twee dezer trokken zich op de loffelijkste wijze den erg mishandelde aan, ten einde hem ten minste den terugweg naar de statie vrij te maken. Inmiddels maakten de ruwe gezellen voor het huis zulk een alarm, dat er eene patrouille ontboden werd. De geestelijke kwam veilig in de statie aan; de onbeschofte aanvallers moeten echter ontsnapt zijn.